

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/74/2016
Identifikačné číslo spisu: 8713010442
Dátum vydania rozhodnutia: 21.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8713010442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 21. decembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. S. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného F. S. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 13. februára 2014, sp. zn. 4 T 121/2013, boli obvinení M. O. a F. S. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25.5.2013 v poobedňajších hodinách n a hlavnom trhovisku v Bratislave si po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne kúpili od doposiaľ nestotožnenej osoby Hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 31 do 91 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 1138,5 g s celkovým priemerným obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 15,44 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 5860 do 11385 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, kde rastliny rodu Cannabis (konope) a hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok,

kde dňa 25.5.2013 o 21.30 hod. na konci diaľnice D1 v smere jazdy Poprad -Jánovce, okr. Poprad, bol povereným príslušníkom, Obvodného oddelenia PZ Poprad vyzvaný M. O. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku na vydanie Hašiša (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 % a sušiny rastlinného materiálu o hmotnosti 1,5 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 14,3 %, ktorý veci dobrovoľne vydal a následne toho istého dňa 25.5.2013 o 21.45 hod. na základe príkazu povereného príslušníka Obvodného oddelenia P Z Poprad, na vykonanie prehliadky nebytového priestoru podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna, evidenčného čísla G. nájdená a zaistená sušina rastlinného o celkovej hmotnosti 1137 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) od 14,9 % do 18,5 %, pričom toto vozidlo viedol M. O. so spolujazdcom F. S. a celková hodnota vyššie uvedených drog predstavuje minimálne výšku 9 982 eur.

Za to bol obvinenému F. S. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvineným M. O. a F. S. uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka, a to každému z nich.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvineným M. O. a F. S. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení M. O. a F. S. v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, tak, že zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinených M. O. a F. S. uznal za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to obvinenému F. S. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený F. S. zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Dňa 8. septembra 2014 podali obvinení M. O. a F. S. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Karola Orolína na Okresnom súde Poprad proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu dovolanie, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., pričom toto bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2015, sp. zn. 2 Tdo 57/2014, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté (pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por.).

Dňa 22. apríla 2016 bolo na príslušnom prvostupňovom súde zo strany obvineného F. S. opätovne podané dovolanie, tentokrát prostredníctvom obhajkyne JUDr. Marty Šuvadovej, a to proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Obvinený namietal, že obhajoba sa v rámci konania pred súdom prvého stupňa a v rámci dovolacieho

konania sústredila (iba výlučne a najmä) na preukázanie nezákonnosti získania dôkazov voči odsúdeným pri ich zaistení. Naopak, preukázaniu iných skutočností (medzi ktoré patrí jednotný úmysel odsúdených, správnosť výpočtu jednorazových dávok a pod.) pozornosť venovaná nebola a to ani orgánmi činnými v konaní, ani súdmi, ktoré konali v tejto veci na jednotlivých stupňoch. Obvinený je toho názoru, že súd v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil zistený skutok, keď síce ustálil skutkový stav, no došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku vo vzťahu k obvinenému, tiež nesprávne použil ustanovenia Trestného poriadku, predovšetkým zásadu „in dubio pro reo“. Ďalej namietal, že v rozsudku taktiež absentuje, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, resp. chýba logická súvislosť medzi zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom.

Namietal, že v predmetnom prípade bol ustanovený ex offio spoločný obhajca pre spoluobvinených M. O. a F. S.. V tejto súvislosti poukázal na evidentný rozpor v záujmoch spoluobvinených, kedy nemožno ustanoviť obvineným za danej situácie spoločného obhajcu tak, ako vykonal súd, kedy v dôsledku uvedeného boli možnosti obhajoby obmedzené a porušené právo na spravodlivý proces. Obvinený zdôraznil, že nemal úmysel zakúpiť drogy vo väčšom rozsahu než je suma, ktorou disponoval a to 300 eur (množstvo maximálne 100 g), v dôsledku čoho podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v odseku 2 § 172 Tr. zák., a preto u obvineného došlo pri jeho odsúdení k nesprávnej právnej kvalifikácii jeho skutku. V súvislosti s nezákonnosťou vykonaných dôkazov má za to, že KEÚ PZ v konečnom dôsledku nie je oprávnený stanovovať pojem obvyklej jednorazovej dávky a ani jej množstvo. Tento záver je oprávnený stanoviť výlučne súd, a to na základe vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. ITo 15/2014 zo dňa 30.4.2014 bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 119 a § 168 Trestného poriadku ako aj v ďalších jeho ustanoveniach, a to v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. ITo 15/2014, zo dňa 30.4.2014 a rozsudok Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 4T 121/2013, zo dňa 13.2.2014 a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu v Poprade, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu obvineného nevyjadril v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštančia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Najvyšší súd najskôr poukazuje na odôvodnenie uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2015, sp. zn. 2 Tdo 57/2014, a k novým uplatneným dovolacím dôvodom obvineného (s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PLz. ÚS 3/2014 z 22. októbra 2014) uvádza nasledovné:

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného charakteristické pre to ktoré štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. septembra 2012, sp. zn. 5 Tdo 59/2012).

Vo vzťahu k námietke obvineného ohľadom spoločne ustanoveného ex offo obhajcu obvineným a s tým súvisiacim porušením práva na obhajobu, najvyšší súd najprv uvádza s poukazom na § 40 ods. 3 Tr. por., že v súlade so zásadou primeranosti a hospodárnosti trestného konania sa v prípadoch, ak sú v tej istej veci trestne stíhaní viacerí obvinení, ktorých záujmy si neodporujú, súd ustanoví týmto obvineným spoločného obhajcu. Z obsahu vyšetrovacieho spisu (č.l. 57) vyplýva, že opatrením sudcu pre prípravné konanie z 26. mája 2013 bol ustanovený spoločný obhajca obvineným M. O. a F. S. z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo zápisnice o výsluchu obvineného F. S. z prípravného konania zo dňa 26.5.2013 (č.l. 63 vyšetrovacieho spisu) je zrejme, že obvinený súhlasil so súdom ustanoveným obhajcom, JUDr. Karolom Orolínom a zároveň sa priznal k spáchaniu skutku rovnako ako obvinený M. O.. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.9.2013 využil obvinený F. S. svoje právo a nevypovedal (č.l. 213 súdneho spisu), súd preto v súlade s § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. decembra 2013 obvinení zhodne

popreli spáchanie skutku (č.l. 257 súdneho spisu). Najvyšší súd má z obsahu spisu za preukázané, že rozhodnutie o vine obvineného sa v preskúmvanej veci opiera nielen o ich priznávajúce výpovede z prípravného konania, ale aj o zápisnice o prehliadke iných priestorov (osobného motorového vozidla Renault Laguna, ev. č. G.) a záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu. Najvyšší súd nezistil žiadny konflikt záujmov medzi spoluobvinenými, pretože obvinený M. O. neusvedčoval zo skutku obvineného S., naopak, obvinení sa v prípravnom konaní priznali k trestnej činnosti. Bolo v súlade so zákonom, ak týchto dvoch obvinených zastupoval jeden a ten istý obhajca, preto túto námietku vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade neakceptovali žiadne dôkazy svedčiace v jeho prospech a tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného (správnosť výpočtu jednorazovej dávky drogy, vplyv množstva drog na výšku trestu), tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd meniť ani dopĺňať. Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojnásťančné, a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je teda prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Dovolací súd nezistil žiadne pochybenie pri vykonaní dôkazov, dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia konania obvineného, a teda obvinený naplnil svojim konaním všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne zlého právneho posúdenia konania obvineného nenapĺňujú dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.